

Základna v zemi srabů

Ve dvacátém století nám to všechno pořád procházelo.

Za druhé světové války z nás několik tisíc odvážných, a zejména zdařilý atentát na zastupujícího říšského protektora Heydricha udělaly národ hrdinů, přestože většina Čechů po dobu války v klidu pracovala pro blaho své i pro blaho třetí říše. A ty tisíce hrdinů snadno převážila početná armáda udavačů.

Podobně se komunistickému puči otevřeně postavila jen hrstka těch nejuvědomějších, přičemž máme dodnes problém nazvat jejich tehdejší ozbrojený odpor hrdinstvím. V době normalizace se pak ideologie nenápadného a poněkud bezpáteřního přežívání stala obecně uznávanou životní filozofií. Antichartistů se v každém okamžiku našlo řádově víc než chartistů. A troufám si odhadnout, že devadesát procent občanů té doby vnímalo kapitalismus jako cosi negativního a přežilého. Na Západě jsme obdivovali především přeplněné pultry obchodů.

Potom přišla sametová revoluce, která rozhýbala davy, ovšem kvůli

Hydepark

Martin Vopěnka

spisovatel a nakladatel

Česká povaha, to je neochota cokoliv obětovat, lavírování, vyčkávání, zatímco riskují jiní.

okrajovému a poněkud scestnému motivu zbitych studentů, a svět v nás zase jednou uviděl hrdiny.

A tak se naše pravá povaha světa ukáže možná až teď – skrze naše rozhořčené „ne“ americkým radarům. České sobectví – naše neochota cokoliv obětovat, naše lavírování mezi Západem a Východem (co kdyby se soudruh Putin náhodou rozzlobil?), naše vyčkávání, zatímco v předních liniích riskují jiní – to všechno zůstává nedílnou součástí české národní povahy.

Položili jsme si otázku, jak bude vypadat svět, ve kterém se všichni zachovají jako my? Našlo by se v něm místo, kam by se vojenské systémy budované na obranu svobodného světa daly umístit?

Určitě ne.

Takové místo, proti kterému nebude nikdo protestovat, se najde jedině v diktaturách, kde se stát občanů na nic neptá. V tom případě ovšem nepůjde jen o obranné systémy. Diktatury, když už se dají do stavby čehokoli vojenského, nemyslí jen na svoji obranu.

Převládá v nás pocit, že politika je svinstvo a že Spojené státy uplatňují ve světě své imperiální choutky. Nejsem naivní, abych za „mírovým“ úsilím Spojených států viděl jen ušlechtilé pohnutky. Nemám rád armádu a prostředky na zbrojení bych mnohem raději investoval ve prospěch ekologických technologií. Rád bych o projektu radarové základny věděl víc, abych mohl zodpovědně posoudit naléhavost americké výzvy.

Ale stydím se za hysterickou, naveně odmítavou a komunistickou minulostí poznamenanou reakcí většiny Čechů.

MF DNES 5.2.2007

P O Z N E J T E P R A V D U !

CITÁT:

Jsou takzvaně chytrí lidé, chytré národy či takové celé země, kteří zacházejí se všemi zásadami jako s toaletním papírem, neberou si k srdci žádný slib, ať už ho dali či dostali, a spojí se nebo zradí každého podle toho, kdy a jak se jim to hodí.

Nedá se jim věřit a nevěří nakonec ani sobě samým. Zákeřně bodnou člověka do zad ve chvíli, kdy se s ním objímají, hůř než tzv. poslední podkoní.

A nedá se věřit že by se mohli změnit k lepšímu. Mohou být jen silnější nebo slabší. Ve skutečnosti jsou schopni okrást a zničit celý svět, jen aby byli o pětník bohatší. A přitom totéž říkají o svých soupeřích a protivnících, troufají si jen na slabé a nadbíhají silným.

Je to vyslovení, dotýkající se vpravdě nejpřípadnějších lidí v zemi zdejší, v zemi národa Čechů! Jejich tzv. "pravda" skutečnou pravdou teď již není v žádném případě.

Vladimír - Bono